

[Lykketoft]

enkle grund, at også en borgerlig regering jo har en overgrænse for, hvilket budgetunderskud man vil acceptere, og hvis man tillader den skattemæssige selvbetjening at fortsætte, så betyder det, at man er nødt til at gå ind med nedskæringer eller skatteforhøjelser på andre områder og ødelægge beskæftigelse, for at denne selvbetjeningsbutik kan fortsætte. Det er sådan, det hænger sammen. Derfor synes jeg, man skulle afholde sig fra disse illusionsnumre og påstande om, at der er andre, der er mindre optaget af beskæftigelsen. Nej, vi er optaget af, hvis der skal støttes en beskæftigelse f.eks. ved skibsværfterne, at det så sker så præcist som muligt og med så få mellemhandleravancer til dyrlæger, tandlæger, luftpiloter og andre som muligt.

Jeg er igen nødt til at minde om, hvad ministeren sagde ved førstebehandlingen: man kunne muligvis, som det var foreslået, lave en overgangsordning. Det vil vi meget gerne se på i udvalget. Vi erkender, at vi har et problem. Kan det løses – og det skal det – i folketinget på basis af et bredt flertal? Det er det, det har handlet om, og det er igen værd at understrege, at de borgerlige partiers indlæg i dag er udtryk for en manglende vilje til at følge det op, man sagde ved første behandling.

Med hensyn til dette forslags specielle og isolerede beskæftigelsesvirkning er det måske allermost nyttigt at henvise til skatteministerens egne kommentarer til forslaget, før der for alvor gik politik i sagen. De er optrykt i bilag I til betænkningen. Disse kommentarer lyder:

»Virkningen af indgrebet må antages at være yderst beskedent. . . Totalt set opnår ejeren derfor omtrent de samme skattemæssige fordele.«

Det var skatteministerens egen kommentar i starten af denne diskussion. Industriministerens kommentar kan man højst karakterisere som nogle runde betragtninger, der skal bidrage til at begrunde den holdning, regeringspartierne efterfølgende har indskibet sig i.

Det korte af det lange er, at disse forslag har isoleret set ingen beskæftigelsesvirkning på kort sigt, fordi de ikke berører kontrakter, der indgås før 1. januar 1985.

Der bliver sagt fra hr. Bernhard Baunsgaards side, at vi burde lytte til, hvad vore egne siger. Jeg har jo læst op – jeg er ikke

klar over, om hr. Bernhard Baunsgaard var i salen på det tidspunkt – hvad Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, hvor de ledende fagforeringsfolk sidder repræsenteret, så sent som i dag har udtalt. Det er helt på linje med det, jeg har givet udtryk for fra denne talerstol inden for den sidste times tid. Vi lytter i høj grad til vore egne, men vi lytter specielt til de folkevalgte af dem, til dem, der har ansvaret for ledelsen af de faglige organisationer.

Med hensyn til Steffen Møller, som jeg er blevet udfordret til at sige noget om, vil jeg sige, at det er jo sket, som det er sket før for Steffen Møller, at han er kommet til at overdrive himmelvidt og tåbeligt på baggrund af en ufuldstændig viden om, hvad der er foreslået herinde i tinget. Det beklager jeg. Det er efter min opfattelse den væsentligste forvirring, der kan være opstået på socialdemokratisk hold i denne sag. Det beklager jeg selvfølgelig meget at der overhovedet har været tale om, men jeg tillægger det, som det vil fremgå, meget ringe vægt som dokumentationsgrundlag.

Jeg vil gerne afslutningsvis stille et spørgsmål til hr. Bernhard Baunsgaard. Nu tror jeg efterhånden, jeg har forstået hr. Bernhard Baunsgaards synspunkt helt: der skal ikke gribes ind nu. Kunne vi måske få oplyst, hvor mange milliarder der skal løbe ud af statskassen, før vi skal gribe ind? Hvernår er der tale om misbrug? Kunne vi få en indkredsning af det, sådan at vi havde noget at holde os til, næste gang vi skulle diskutere disse emner? For der er én ting, der er helt sikker: hvis vi slet ikke foretager os noget, hvis vi tilrettelægger lovgivningen sådan, at vi gør dansk skibsværftsindustri stadig mere afhængig af denne særprægede finansieringsform i årene, der kommer, ja, så vil vi komme til at diskutere disse emner én gang til i tinget, og da skulle det jo nødigt være sådan, at vi skulle diskutere med hr. Bernhard Baunsgaard på et misforstået grundlag.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Kun to korte bemærkninger.

Det er rigtigt, at tidligere finansminister hr. Anders Andersen har fremsat et forslag i 1974, tror jeg det var, som på visse punkter lignede det forslag, som S og SF kom frem